

det, selv om man stillede et saa urimeligt Forlangende, men det er dog ikke Meningen, at man skal udbyde Statens Arbejde i Ministerierne til Licitation. Vi maa se at faa Folk til det, som ikke alene nogenlunde kunne gøre Arbejdet, men ogsaa ere de dygtigste, som kunne gøre det beroppe. Den nuværende Ordning, hvorefter man tillader det yngre Personale, der ikke haragl. Ansættelse, at arbejde ved Siden af, er en Ordning, som jeg foretrækker i højeste Grad. Der er ikke Tale om at kunne træffe en bedre Ordning. Man vil ikke kunne, saaledes som det ligger nær at antage, halvere Antallet af Assistenterne og forøge deres Gage til det dobbelte. Derved vilde man altsaa bringe dem op til en Løn af 1800 til 3000 Kr.; men der er straks en Ting, som kommer i Vejen. En Assistent avancerer jo til Fuldmægtig, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgtreds vil være med til at drage den Konsekvens af Forandringen, som er aldeles nødvendig, nemlig at sætte Fuldmægtigens Gage op. Deres Gage udgør nu 1600 Kr. om Aaret, og det vilde være et dårligt Avancement fra 3000 Kr. at gaa ned til 1600. Man maatte altsaa fremtidig forøge deres Embedsgage, naar man overhovedet vilde have en saadan Ordning. Men der er en ganske anden Grund til netop at fastholde Ordningen, som den er, og det er den, som ogsaa udvillet i min Skrivelse til Udvalget, at Uddannelsen i selve Ministeriet meget let bliver ensidig. Derfor gælder det for de unge Mennesker, der arbejde i Ministeret, om, at de ved Siden deraf have andet Arbejde, for at de kunne komme til en mere altsidig Udvikling, og navnlig til at se Forholdene nærmere paa Livet end i Ministeriet. Jeg tror, at Administrationen vilde lide et stort Tab, hvis Assistenterne ikke fik en saadan Uddannelse som den, jeg her taler om.

Det ærede Medlems Spørgsmaal, hvorfor der netop nu i Samlingens sidste Øjeblik er Nødvendighed for at gennemføre denne Lov, skal jeg ikke komme ind paa, men blot sige dertil, at Nødvendigheden for Indenrigsministeriet har foreligget i de sidste 3—4 Aar. Det har ikke kunnet gaa i Indenrigsministeriet uden at gaa ud over selve Arbejdet. Det er gaaet ud over Arbejdet derved, at adskillige Sager have maattet ligge og ikke kunnet fremmes i rimelig Tid, og det er navnlig gaaet ud over Arbejdet derved, at det ikke kunde faa den Behandling, det skulde have, den grundige Behandling, som var ønskelig.

Jeg tror herved tilstrækkelig at have imødbegaaet de Udtalelser, der falder fra det ærede Mindretal, og jeg skal derefter vende mig til Flertallets Forslag og sige, at jeg i det hele kan tiltræde det. Jeg tror, at med den Ordning, der her er foreslaaet, vil det lykkes os at kunne komme igennem og faa den Arbejdskraft, som virkelig er nødvendig, for at Ministeriet skal kunne arbejde, som forsvareligt er. Ganske vist er Regeringens oprindelige Forslag jo reduceret ikke ubetydeligt, idet der er strøget en Kontorchef, og Medhjælpssummen er reduceret med 2,100 Kr. Men naar jeg kan gaa med hertil, er det netop, fordi vi nu have faaet Patentloven, hvorved Arbejdet for Ministeriet er lettet, om end ikke i saa høj Grad, som man skulde tro. Sagen er nemlig den, at Ekspeditionerne for Patentsager have ganske vist udgjort et stort Antal, men det har ikke været dem, der egentlig have voldet større Bæmskelighed, men en vis Lettelse er fremkommen, og netop dette gør, at jeg kan modtage disse Medsættelser og dog nære Haab om, at vi virkelig derved kunne komme igennem. — Med Henhyn til den Tilføjelse, der er stet i Forslaget, at den ny Departementschef skal ansættes som Chef for et Landvæsendepartement, skal jeg henvise til, at de Sager, der høre under Indenrigsministeriet, naturlig falde i 3 Grupper, nemlig Landvæsenssager, Næringsssager og Kommunesager. Ved Siden deraf findes mange Sager, som ikke kunne indordnes i ganske bestemte Grupper. Den Ordning, man oprindelig havde tænkt sig i Regeringens Forslag, var, at man skulde have 3 Kontorer — et Landvæsenkontor, et Kommunekontor og et Kontor for Næringsssager — og to Departementer, hvoraf det ene skulde have Næringskontoret og det andet Kommune- og Landvæsenkontoret. Nu, da Kontorchefen er strøget af Forslaget, maa vi selvfølgelig beholde den nuværende Deling i Kontorer, saaledes at vi kun faa 2 Kontorer, nemlig et for Landvæsenssager og et for Kommune- og Næringsssager, og derefter vil den Ordning, som her er foreslaaet, at Departementet skulde oprettes som et Landvæsendepartement, være ganske naturlig. Spørgsmaalet er, hvor man saa vil henlægge Kommunesagerne, om man vil henlægge dem til Landvæsenssagerne, eller man vil henlægge dem til Næringsssagerne. Men saaledes som den historiske Udvikling er, at Kommunesager og Næringsssager hidtil ere behandlet i samme Kontor, vil det være naturligt at opretholde denne Ordning ogsaa i Fremtiden, saaledes at der nu bliver et Departement for Kom-